

K U R Y E R L I T E W S K I

w Wilnie w Piątek dnia 14 Maja v.s. 1820 roku

Obserwacje meteorologi- czne.	Czas obserwacji	Wysokość Barom.	wys. Ther. Reau.	Wiatry.	Odmia. w powie
dn. 12 średnia.		27 cal. 11, 9, lin.	+ 13, 8 stopn	Południowy	Pogoda
dn. 13 średnia.		27 - 9, 7, -	+ 15, 4 -	Południowy	Pogoda
dn. 14 godz. 5		27 - 8, 5, -	+ 10, -	Południowy	Pogoda

WIADOMOSCI KRAJOWE

Ostatnia data gazet petersburskich jest dnia 4 maja.

Dnia 1 maja, o godzinie 1szej z południa w pałacu zimowym J. C. M., otrzymał audyencyą u Cesarza Jegomości, przybyli tu w charakterze posła nadzwyczajnego i pełnomocnego ministra Króla Jmci Portugalii i Brezylji, wice-hrabia de Lapa, i złożył J. C. M. listy swe wierzytelne. Potém otrzymał również audyencye u NN. Cesarzowych Elżbiety Alexiejewny i Maryi Federowny.

W ukazie J. C. M. do Rządzącego Senatu, pod dniem 25 marca r. t. wyrażono: „Na skutek wyrażoney w ukazie z dnia 25 marca 1817 roku woli Naszey, względem urzadzania towarzystwa Chrześcijan Izraelskich, rozkazawszy ministrowi skarbu, przez ukaz na jego imię dnia 17 grudnia 1819 roku, wydzielić i granicami oznaczyć, dla początkowego osadzania pomienionego towarzystwa, obręb ziemi w gubernii ekaterynowosławskiej, mający powierzchnię 26,000 dziesięcin; teraz na przełożenie komitetu opieki Chrześcijan Izraelitów, Rozkazujemy ustanowić osobnego urzędnika, dla pomocy komitetowi na miejscu osady pomienionego towarzystwa. Urzędnik ten, pod imieniem: Kurator (popieczytel) towarzystwa Chrześcijan Izraelskich w gubernii ekaterynowosławskiej, będzie miał bliższą pieczętliwość o członkach towarzystwa tam osiadających, zarządzając niemi na ośnowie instrukcyi od komitetu danej, i pod jego oodziennem przewodnictwem sprawować polecenie dane mu od komitetu, adajac z tego należytą komitetowi sprawę. Dla urzędu tego przeznaczamy płacy po cztery tysiące rubli na rok, i prócz tego na podróże do miejsca osady, na kancelaryą i różne nieodbite potrzeby, wydawać do rozrządzenia tegoż kuratora po dwa tysiące rubli na rok, wypłacając je i pensyą z karnaczeystwa Państwa. Rządzący Senat nie zaniecha uczynić potrzebnych w rzeczy tej rozrządzeń, zalecając miejscowym władzom czynić wszelką ze swojej strony prawną pomoc kuratorowi Towarzystwa Chrześcijan Izraelskich, we wszystkich zdarzeniach, kiedy on w rzeczach obowiązków swęgo udawać się do nich będzie.“

W Ukazie J. C. M. do Rządzącego Senatu, z dnia 14 kwietnia, wyrażono: Przychylając się do prośby generała intendenta pierwszego wojska, generała porucznika Kantrina, względem uwolnienia go od tego obowiązku, przemaszyszy go do liczenia się w wojsku, z zatrzymaniem zupełney płacy, jaką dotąd pobiera, a mianowicie pensyi podług rangi 2,779 rubli; nadto z ogólney

summy prowiantskiej 3,000 rubli, stołowych z komissoryatu podług ukazu 4 stycznia 1818go 6,000 i z gabinetu podług ukazu z dnia 22 stycznia 1818 roku 1,000 rubli, wszystkiego 12,779 rubli, Rozkazujemy byż generał intendentem 1go wojska rzeczywistemu radcy stanu Hrabieemu Santi, z przemianą rangi na rangę 4tey klasy.“

A N G L I A.

Londyn, dnia 2 maja. Kommodor Bowles, który przez kilkanaście lat morską siłą naszą na pobrażach amerykańskich dowodził, na fregacie *la Creole* do Portsmouth przybył. Następcą jego jest Sir Thomas Hardy.

Ostatniego piątku pod pierwszeństwem Xięcia Bedford, w gospodzie londyńskiej, odprawilo się liczne zgromadzenie, w celu zrobienia subskrypcyi na pomnik dla Xiążęcia Kent. Znaczone też zapisano składki.

Ostatniego piątku, Xiążę Holstein-Augustenburg, w towarzystwie młodego Hrabiego Blüchera miał pierwszą audyencyą u Króla. Cesarzowski poseł nadzwyczajny, generał Lewaszow i nadzwyczajny poseł króla duńskiego, Hr. Moltke mieli u Króla audyencyą pożegnania.

Zawczora dwór zjął żałobę po Królu.

Na przyłdku Dobrey-Nadziei zostało założone obserwatorium astronomiczne, na wzór obserwatorium w Grynicz Professor Tallons z Cambridge mianowany astronomem na przyłdku.

Podług doniesień z odnogi perskiej, pod dniem 15 grudnia, wojska nasze dnia 8, po mocnym ogniu z dział, wzięły miasto Rus-el-Rhyma. Dom każdy prawie od szturmowania bardzo uszkodzony został. Ma to miasto około 8,000 mieszkańców.

Dnia 25 kwietnia umarł znajomy z dzieł swych statystycznych Patrick Colquhoun.

Xiążę Wellington narodził się w Deggan-Castle w Irlandyi dnia 1 maja 1769 roku.

Na Isle de France, z choroby tam panującej, umarło już 6,000 czarnych.

N I E M C Y.

Pełnomocnicy dworów niemieckich, naradzając się w Wiedniu, odebrali od Towarzystwa zawiązanego od kilku lat w Hamburgu, w celu poskromienia rozbojników morskich takie pismo:

„Gdy dzienniki zwiastują Niemcom, iż dyplomaci zgromadzeni w Wiedniu zajmą się między innymi rzeczami, tyczącymi się dobra Niemiec, szosęólnie pomyślnością handlu oyczyny naszej, poczytalimy za powinność naszą podać wam następujące uwagi. Tuszymy sobie, iż tém lepiej

je przyymiecie, że Xiążęta niemieccy, jak ogłos publiczny niesie, gotowi są zgodzić się na powszechne prawidła, ku przywiedzeniu do jednolici handlu i przemysłu całych Niemiec. Niechże wolno będzie niżej podpisanym kupcom, przełożyć swe myśli względem handlu i przemysłu ich kraju. Mówią wam o rzeczach, które przez stan swój znać muszą. Naywiększym sposobem podźwignienia pomyślności Niemiec jest jednosc w polityce handlowey. Nie ma dotąd bandery narodu niemieckiego; wszakże zgadzałoby się z godnością wielkiego ludu, dążącego do publiczney jednolici, jako też i do handlowey, ażeby miał narodową banderę. Kraj znaczący, leżący nad trzema morzami, domaga się dla swey szczęśliwości bandery narodowey, a dla pomyślności handlu swojego żąda prawodawstwa polegającego na zasadach wzajemności. Małe kraje, zostawione własnym siłom swoim, nie mogą przedsięwziąć środków zdolnych zjednać szanowanie ich bandery, a dwa wielkie mocarstwa niemieckie miały dotąd pobudki poddania interessów swey morskiej siły politycznym rachubom, które zdawały się im być większą wagą; lecz te rachuby, albo całą swą ważność utracą, albo przynajmniej przestaną być w pierwszym rzędzie odtąd, jak Niemcy razem wzięte przyymą środki ich handlowi przyzwoite. Wszakże wiadomo, iż przybrzeżna żegluga niemiecka w opłakanym jest stanie dla tego, iż po większey bardzo części musimy handel prowadzić obcymi okrętami, i że należy prędko zaradzić zupełnemu jego zniszczeniu. Lecz także wiadomo, iż można mu skutecznie dopomóc. Jest jeszcze inna okoliczność, która nie już Europę, ale całą część ucywilizowanego świata obchodzi, a która temi czasy powszechną uwagę na siebie zwróciła; tą zaś jest powściągnięcie rozbojów popełnianych przez Barbaryczyków. Wszystkie polerowane narody, bo oddać im tę słusznosc należy, zgadzają się na to, iż potrzeba koniecznie położyć tamę tym b zprawom przez oręż, jeśli inne sposoby okażą się niedostatecznymi. Żegluga Niemców ze względu, iż okręty ich nie są uzbrojone, wigoccy cierpi przez te rozboje, anizeli żegluga jakiegokolwiek narodu; okręty ich nie śmieją pokazać się w okolicach, gdzie się ci rozbojnicy ukazują, jeśli nie weźmie ich pod swą opiekę bandera jakiego mocarstwa, które z tamtymi traktat zawarło. To także dowodzi, ile kraj niemiecki musi żałować, iż handel jego na morzu nie doznaje opieki, że odtąd, jak Cesarz Alexander wziął pod swą opiekę banderę Xięstwa Oldenburskiego, żegluga tego małego kraju jest w pomyślnym stanie. Widać teraz często banderę oldenburską na morzu srodziennem, co jest wcale nowym zjawiskiem; a nawet słyhać, iż okręty oldenburskie i za równik przechodzą. Oby związek niemiecki, i celnieysze jego mocarstwa, zwróciły bacznosc na to, co ich mądrości polecamy w czasie, gdy Niemcy cieszą się pokojem! Oby dopilnowały wykonania uchwały kongressu akwisgrańskiego! Oby ci szanowni mężowie, którzy mądrymi radami mogą się do szczęśliwości wspólney oyczyzny przylżyć, przemknęli się ważnością przełożeń naszych, to jest, żeby bandera była narodowa, i żeby przedsięwziąć środki zabezpieczenia handlu niemieckiego od napadów Barbaryczyków! Oby połączyli usiłowania swoje ku uprzątnieniu zawad tamujących wzrost przemysłu, który, jak przykład Anglii uczy, jest głównym źródłem pomyślności krajów.“ (Tu podpisy).

Xiążę Monfort (Hieronim Bonaparte) bawi

w Tryescie. Myśli on, jak słyhać, przedać majątnosc swoję Schönau, o 4ry mile od Wiednia leżącą. Xiężna małżonka jego spodziewa się wkrótce połogu. Xiężna Eliza siostra jego, i Xiążę Otranto (Fouché) mieszkają także, za pozwoleniem Cesarza austriackiego, w Tryescie.

Ze Sztuttgardu, dnia 30 kwietnia. Na sessyi izby deputowanych dnia 26 b. m. uchwalono większością 45 kręsek przeciwko 40, że izba ma się podzielić na sekcyje, lecz na wiele i jak, jeszcze nie postanowiono. Na następney sessyi dnia 27 b. m. zdawała kommissya dalszą sprawę o wydatkach ministerium wojny. Woysko składa się z 6 wezwań. Pierwsze wezwanie obcytuje młodzieńców mających 20 lat, którzy zbierają się przez 8 miesięcy w roku, a dostają ulupy na miesiące listopad, grudzień, styczeń i luty. Drugie złożone z młodzieńców po lat 21, zbiera się do pulków na miesiąc wrzesień, a potem jest wolne; w jeździe atoli ciągle zostawać musi. Z trzeciego, do którego młodzież mająca 22 lat należy, powołuje się co rok do pulków czwarta część podobnie na miesiąc wrzesień. Czwarte, piąte i szóste wezwanie jest wolne podczas pokoju od wszelkiej służby woyskowej. Na to woysko potrzeba uchwalić 2 miliony 81,117 złotych niemieckich, a przedsięwzięta oszczędność wynosi milion 934,346 takichże złotych.

Od brzegow Menu, dnia 4 maja. W Gettyn-dze odkryto tajemne intrygi. Uczniowie wyjawili zpomiedzy siebie takich, którzy, lubo żadnego majątku nie posiadali, mieli jednak wiele pieniędzy i rozdawali je innym, a nawet zbrodniczych środków używali, aby ich sobie ująć mogli. Rozpoczęto badanie, i sprawa wytoczyła się do senatu uniwersyteckiego. Młodzież mogła się łatwo dać uwieść; lecz wstręt jej od zbrodni i tajnych intryg, jest dobrym znakiem, a wypadek badań będzie zapewne ogłoszonym.

List z Mannheimu pod dniem 28 kwietnia donosi, iż sąd nadworny W. Xiążęcia wydał wyrok śmierci na Sanda, a rząd go potwierdził. Niewiadomo kiedy, i jakim sposobem ma być stracony. Żyje on jeszcze, lecz tak jest słaby, iż nie może ruszyć się z łóżka.

Z powodu kilkakrotnych rozbojów w okolicach Mannheimu, liczne oddziały jazdy i p-echoty wysyłane bywają co noc na gościńce, prowadzące do miasta po obu brzegach rzeki Neckar.

Brat znanego Löhnunga, siedzi ciągle w ścisłym więzieniu w kraju Nassauskim, gdzie jak słyhać, zapadł na suchoty.

Odebrano nieprzyjemną wiadomosc z Wiesbaden, iż taceczne ciepłe źródła nagle znikły, przez kopanie ziemi w celu znalezienia nowego źródła dla wystawionych niedawno łazienek. Robotnicy natrafili na starożytną murowaną sadzawkę, do której wchodził kanał, i nieostróżnie mur przebili. Natychmiast zaraz wszystkie ciepłe źródła w mieście wyschły. Nic nie pomogło, chociaż nowo wykopany dół zasypano. Ztąd powstały niejakie rozruchy w mieście, i budowniczy Seiz, który nowe łazienki wystawił, umarł ze strachu.

F R A N C Y A.

Paryż dnia 29 kwietnia. Słyhać, iż najwyższy sąd izby parów зайmie się dnia 10 maja sprawą Luwela. Przed 4ma laty kazał ten zabójca zrobić w Rochelle sztykt, którego użył do popełnienia zbrodni. Ze zaś nie mógł wymienić nazwiska rzemieślnika, ani ulicy, na której mieszkał, pokazano mu więc niedawno plan tego

miasta, na którym miał wskazać ulicę. Dalsze śledztwo rozpoczęte będzie w Rochelle.

P. Alexander de Lameth, były członek zgromadzenia konstytucyjnego, został obrany deputowanym z departamentu Niższej Sekwany.

Pewny obywatel tutejszy oświadczył bawiać tu posłowi perskiemu, iż pod pewnymi warunkami chce wysłać 100 rzemieślników i artystów do Persyi, lecz tego posła nie przyjął. Wspomniany poseł miał wczora wysłuchanie u Króla.

Dnia 25 b. m., kiedy z więzienia Bicetre miało być wywieść 104 zbrodniarzy skazanych na galery, odebrano rozkaz od ministra wojny, aby będącego w ich liczbie generała Sarrazin zostawiono.

Dochód z monopolu tabaki i tytoniu, wynoszący ogólnie w roku przeszłym 155 milionów franków, przyniósł tylko 42 milionów 3300 franków czystego zysku, a reszta w ilości przeszło dwóch trzecich części ogólnej summy poszła na wydatki administracyi.

Bawiały tu Hrabia Torreno, którego Król hiszpański mianował posłem przy dworze pruskim, wymówił się od przyjęcia tego urzędu.

Coraz bardziej powiększa się liczba spraw o przestąpienie prawa względem wolności druku. Nie masz dnia, aby policja jakiego pisma nie zabrała. Wydawca ulotnego pisemka *Sława* (*la Renommée*) zapytany przez sędziego: w jakim celu podał izbie deputowanych petycją przeciwko nadużyciom cenzury? odpowiedział: iż na mocy konstytucyi miał do tego prawo, i postanowił używać wszelkich środków dozwolonych prawem, aby codzienne przykrości, jakich wydawcy gazet doznają, ustać mogły.

Xiążd Pradt, były arcy-biskup mechlński, napisał w dziele swoim o teraźniejszej rewolucyi hiszpańskiej i jej skutkach: „Nie można dziś żadnej mieć obawy z przyczyny zaszłej rewolucyi w Hiszpanii; dójdzie ona spokojnie do zamierzonego celu. Nie masz w tym kraju pobudek do rozruchów, które w ciągu rewolucyi francuskiej tyle kłesk spowodowały. Zmiana rzeczy w obu krajach zupełnie się różni od siebie. Król, dwór, rząd, władze, przystąpiły do niej w Hiszpanii. We Francyi połowa przeciwnego była zdania, a ztąd wojna domowa wyniknęła. Rewolucya hiszpańska uczyniła wielką przysługę dla świata, dowodząc, iż nie wypada przyzywać obcego wojska, aby się mieszało do sporów, jakie między Monarchami i narodami ich zachodzą.”

Dziennik rozpraw umieścił następujący artykuł o Hiszpanii: — „Są teraz w Hiszpanii 4 odmienne stronnictwa. Jedno chce konstytucyi z roku 1812 bez żadnej odmiany, i utrzymania teraźniejszego Króla; drugie żąda poprawienia tej konstytucyi, i podobnież utrzymania teraźniejszego Króla; trzecie domaga się konstytucyi i oddania tronu jakiemu arcy-Xiążęciu austriackiemu; a czwarte pragnie związkowej rzecypopolitey. Można tu jeszcze przytoczyć piąte stronnictwo zwane *Josephinos*. Pewną zdaje się rzeczą (pisze dalej ten dziennik), iż Hiszpania, równie jak wszystkie kraje doznające rewolucyi, ma w sobie zaród niezgody, która monarchią i wszystkie swobody narodowe nadwzględować może. Niezmienne postanowienie trzymania się prawej dynastyi, jest jedynym sposobem odjęcia powyższym stronnictwom tego, co by je niebezpiecznemi uczynić mogło. Dotąd wszystkie odezwy hiszpańskie, oświadczenia i przełożenia tchnęły nacyzysztwem przywiązaniem do domu Burbonów. Nie zapomniła Hiszpania, iż dynastia Karola V po-

zbawiła ją wszelkich prerogatyw i dawnych konstytucyi, rozpędziła stany Arragonii, i ostatniego wielkiego sędziego na rusztowanie śmiertelne zaprowadziła. Przeciwnie dynastia domu Burbonów wstąpiła na tron hiszpański w sposobie rządu reprezentacyjnego, i odtąd surowość absolutnego rządu ciągle ustawała. Pod Burbonami widziała Hiszpania od roku 1712 do 1796 wzrastające swoje rolnictwo, handel, wpływ polityczny i potęgę wojskową. Nie może więc odstąpić tej dynastyi bez zrzucenia sobie największej szkody, i bez stania się ofiarą zapalczywości stronnictw. Samo tylko stronnictwo prawości i Burbonów, potrafi ją mocną i niepodległą uczynić.”

Generał angielski Wilson, oswobodziciel niegdyś z więzienia paryżskiego Hrabia Lavalette, po niejakiem zabawieniu w Paryżu, wyjechał na powrót do Anglii, dla znajdowania się na obradach parlamentu, którego jest członkiem.

Posel angielski przy dworze naszym dał w Paryżu świetną ucztę, na której byli ministrowie nasi i posłowie zagraniczni, a między tymi i perski. Ten miał zawieszony na szyi przepyszny łańcuch dyamentowy, który mu teraźniejszy Król angielski z nader kosztownie oprawionym wizerunkiem swoim podarował.

Izba doradczą trybunału pierwszej instancyi w Paryżu wyrzekła, iż członków, którzy podpisali się na odezwie względem składki narodowej, otwartej na wspieranie uwiezionych w skutek nowego prawa, zawieszającego wolność osobistą, nie można pociągnąć do sądu; ale słychać, iż odeszła do sądu królewskiego wydawców dzienników, którzy też odezwę w nich umieścili.

Do tego czasu, następujących dzienników wydawcy we Francyi pociągnięni są do sądu: *Journal de l'Isere*, *Echo de l'Ouest*, *Tribune de la Gironde*, *Journal de Bourges*, *Constitutionnel*, *Courrier*, *Independant*, *Minerve*, *Bibliotèque historique*, *Censeur*, *la Renommée*.

Sąd kassacyjny odrzucił odwołanie się do niego Pana Lecarpentier, członka byłej konwencyi narodowej, który bez upoważnienia, wbrew prawu dnia 12go stycznia 1816 roku, skazującemu morderców Ludwika XVI na wygnanie, do Francyi powrócił. Za to świeże wykroczenie skazał go był sąd królewski departamentu la Manche na wywiezienie z kraju. Od tego wyroku odwołał się on do kassacyi.

Zszedł z tego świata były senator, a teraźniejszy par Francyi, Hrabia Volney, członek instytutu, autor *Podróży w Syrii i Egipcie*; *Ruin czyli rozmyślenia nad rewolucjami państw*; *Prawa przyrodzonego, czyli fizycznej zasady moralności, wyprowadzonej z organizacyi człowieka i świata*; *Nowego a łatwego sposobu nauczania się języków arabskiego, tureckiego, i perskiego według druku europejskiego*; *Uwag nad wojną turecką w roku 1788, i nad przyłączeniem kraju weneckiego do państwa austriackiego*; nareszcie *Historyi Samuela wynalazcy obrzędu namaszczenia Królów*.

Pan Moydieu, jeden z bogatych właścicieli w departamencie Isery, umarł niedawno zapisawszy szpitalowi w Grenoble cały swój majątek, z którego miał rocznego dochodu przeszło 80,000 franków.

Sławny nasz artysta dramatyczny Talma wyjechał na niejaki czas do Belgijum.

Mieszkaniec miasta Bar-le-Duc wydobył z ziemi nieuprawianej dotąd skarb wynoszący 30,000 franków.

Od kilku dni damy paryżkie noszą na szyi, a mężczyźni młodzi u guzika przy fraku, mały medal złoty lub srebrny z wizerunkiem Xięcia Berry. Noszą go także Xiężna Berry i wszyscy Xiężęta rodziny królewskiej.

Na sessyi izby parów dnia 22 b. m. podano biórom izby prawa skarbowe względem nielegalnych rachunków.

Sessya dnia 22 b. m. zamiast o godzinie 12tej, zaczęła się o 1szej, bo nie było potrzebnej liczby członków. Po przeczytaniu kilku petycyj i odesłaniu wniosku Pana *Laine de Villeveque*, względem wyznaczenia miejsca dla skoropisów gazetowych do oddzielnej kommisyi, wzięto pod rozwagę prawo o cłach. Kommissya izby trudniąca się roztrząsaniem projektu do prawa o wyborach, obrała P. *Laine* prezesem swoim. Sessya dnia 24 b. m. zwabiła wiele ciekawych słuchaczy, którzy spodziewali się, iż P. *Saulnier* zdawać będzie sprawę o petycji P. *Madier*. Zawiedli się jednak w tej nadziei. Minister skarbu podał projekt do prawa względem pensyi dla członków legii honorowej, a potem odbywały się dalsze obrady o cłach. Na sessyi dnia 25 b. m. była nareszcie mowa o petycji P. *Madier*. PP. *Devaux* i *Constant* żądali, aby ją przeczytano, lecz wniosek ich odrzucono, a po długich i żwawych sporach uchwalono podać do druku zdanie sprawy w tej mierze przez P. *Saulnier*, a petycją samę odesłać do rady ministrów. Petycja ta Pana *Madier de Mantiau*, radcy królewskiego przy sądzie w *Nismes*, wyraża, iż tak nazwany naczelny wydział rojalistów w *Paryżu*, znosi się listownie z prowincjami. Wiadomość o zabiciu Xiężęcia *Berry*, nadeszła d. 17 lutego do *Nismes*, a zaraz poajutrz odebrano tam okólnik oznaczony liczbą 34, w którym między innemi tak napisano: „Polubienie (minister *Decazes*) nie może się już dłużej utrzymać. Należy go uważać za oddalonego; trzeba się więc urządzać, a na przepisach, rozkazach i pieniądzach zbywać nie będzie.” Przez dwa dni panowało wielkie zaburzenie umysłów w *Nismes*, a potem odebrano drugi okólnik pod liczbą 35, w którym wyrażono: „Napisaaliśmy do was przed kilką dniami, abyście groźną postać przybrali; teraz zalecamy wam spokójność i wstrzymanie się. *Decazes* został odpędzony; nowi ministrowie mogą nam wielkie uczynić przysługi. Jeszcze raz zalecamy wam spokójność i cichość. Piszcie adresa, w ożem nas niestety liberaliści uprzedzili; musicie przeciwko nim działać, i tyle, ile tylko można, podawać adresów o odmianę prawa względem wyborów.” Donosi dalej P. *Madier*, iż w jednymże czasie podobne okólniki do wszystkich prowincyi rozesłano; kończy wynurzeniem obawy, aby w *Nismes* nie ponowiły się wypadki, jakie zaszły roku 1815, jeśliby gwardyi narodowej nie rozbrojono, i miasta licznem wojskiem nie osadzono. P. *Saulnier*, zdający sprawę imieniem kommisyi, radził ściśle roztrząsać całą okoliczność. Jenerał *Devaux* kończąc swój głos, oświadczył, iż wie nazwisko pierwszego ministra tego naczelnego wydziału, i autora wspomnianych okólników. Jest to ten sam (rzekł) który po uwięzieniu marszałka *Soult* odezwał się temi słowy do Pana D...: Marszałku *Francyi* nie więzić, lecz zabić potrzeba. Wspominał także o 85 ludziach, których jednego dnia przy świetle słonecznym zamordowano w *Nismes*.
Paryż dnia 2 maja. Kawaler *Perez de Castro*, mianowany sekretarzem stanu spraw zewnętrznych Króla Jmci Hiszpańskiego, przybył tu wczora z *Hamburga*.

Xiężna *Berry* jest w piątym miesiącu brzemienności.

Niedawno w nocy, w bliskości mieszkania Xiężny *Berry*, wypuszczono rakietę, która pękła z wielkim hukiem. Sprawca dotąd niewyśledzony.

W sprawie *Luwela* już 450 świadków wysłuchano: pocięciu tylko z nich w więzieniu zatrzymano.

Zawsze tak utrzymują, że po zakończeniu posiedzeniu izb, Xiężę *Decazes* znów do ministerium powróci.

Przez kilka wieczorów, donosi *Journal des Debats*, na różnych górach okolo *Paryża* dają się widzieć czerwone lub zielone ognie. Mówią, że to jest znak nowy dla morza.

Ciągle jeszcze wiele osób odmieniają swe nazwisko *Louvel*.

Xięgarze francuzcy znaczny teraz mają odbył dzieł w Hiszpanii.

A M E R Y K A.

Korrespondent hamburski z *Monte-Video* pod dniem 6 lutego, donosi: „Otrzymaliśmy ważną wiadomość, że w *Buenos Ayres* rewolucya wybuchnęła. Indyjanie, po górach żyjący, mając na czele półkownika *Bustos*, połączywszy się z siłą jenerała *Bellgarde*, wcale niespodzianie do tego miasta weszli. Dyrektor *Puerreydon*, nie mając dostatecznej siły, ażeby przeciwko nim mógł wystąpić, uciekł i szukał schronienia na okręcie amerykańskim *John-Adams*. Ogłoszono tam nową konstytucyą federalną, wszyscy dawniejsi członkowie rządu zostali usunięci, a nowi mianowani. Jenerał *Rondeau*, exdyrektor, wcześniej z *Buenos Ayres* wyjechał, dla pójścia naprzeciw *Artigasowi*, i zdaje się, że przez ostatniego zatrzymany został. Spodziewają się wydania wojny *Brasylji*. Okręty angielskie, które się na rzece znajdowały, zbliżyły się, ile mogły, do portu dla bronięcia własności angielskiej.

Jamaika dnia 14 marca. Bohatyra *Porto-Bello* *Mac-Gregor*, przytył do *Cap-Français*, na szonerze z dwoma ludźmi. Zdaje się zawsze, że jest jego myślą, na przesmyku *Darien* osadę założyć, i jakoby do tego celu, 800 ludzi posiłkowego wojska z *Antwerpii* oczekuje, gdzie ajenci jego przysposabiają ich wyprawę. Jenerał *Devereux* nie przybył jeszcze do *Margaryty*: znajdując się tam jego legia angielska w przeciągu dni 14 ma sięść na okręty. Spodziewano się, że *Porto Capello* i *Lagaira* w połowie marca przez patryotów zajęte być miały.

Insurrekcyja w *St. Jago* na *Kubie* nie została jeszcze uśmierzona, chociaż do tego miasta oddział 400 dragonów przybył. Czarni zaczęli tam rewolucyą. Negrowie z różnych plantacyj do nich się przyłączyli.

Lord *Cochrane* podniósł blokadę *Callao*, i, podług ostatnich wiadomości w pogoni za okrętem hiszpańskim 74działowym *Prueba*, był atakowany. Liniowy okręt hiszpański *St. Elmo* 74działowy miał zatonać.

W listach z *Rio Janeiro* pod 20 lutego w *Londonie* otrzymanych, znajdują dokładniejsze szczegóły o przedsięwzięciach *Cochrane* przeciwko *Lima*. Miał on w 1200 ludzi do *Pisco* wylądować i 1200 hiszpanów, którzy przeciw niemu wyszli, odparłszy, ze zdobyczą żywności na flotę powrócić.

1. Wyjeżdża za granicę do Prus i Saxonii wielki mieszczanin *Aron Iserowicz Iseron*, z Dawidem *Katmanowiczem Nemzerem* na miesiąc 10.

Wilno dnia 14 Maja v. s. 1820 roku

O g ł o s z e n i a.

1. Józef Wichert podawał prośbę do JO. Xięcia Ministra spraw duchownych i oświecenia narodowego, o pomieszczenie synów jego na funduszu, na którą prośbę przystana jest do Uniwersytetu odpowiedź JO. Xięcia Ministra, i gdy pomieniony Wichert podpisał się objezdzczykiem Staniewskiej Dystancyi, przesłane pismo od Uniwersytetu jego nieznalazło i powrócone zostało; rząd uniwersytetu postanowił ogłosić przez gazetę, aby rzeczony Józef Wichert stawiał się w uniwersytecie dla wystuchania rezolucyi Xięcia Ministra. Sekretarz Felix Mierzejewski.

1 Sąd powtórno zjazdowy exdywizorski z Wincentego Dowgiałły prezydenta Ziem. Zawiley, Jana Szczepanowicza pisarza Ziem. Oszmian. i Antoniego Kociella Sędziego Ziem. Zawiley. złożony, na poprawę dekretu exdywizorskiego w r. 1810. maja 20 dnia w majetności Sołach ogłoszonego, w skutek dekretu Sądu Gł. Wremien. Depart. w dniu 1 maja roku teraż. do majątku Ruczun Buywidowskich W. Stanisława Poźniaka b. Pisarza Ziem. Oszm. w pćie Oszm. położonego zebrany, stosownie do prośby submisynney wierzycieli, i dziedzica, administracyą tego majątku po z inwentowaniu JW. Maciejowi Zabłockiemu prezesowi Gran. Ptu Oszm. przyporuczył, nowy pomiar z racyi zaginięcia mapp uprzednich naznaczyć; oraz powtórny zjazd do dnia 30 septembra tegoż r. odłożyć, aby więc wszyscy do funduszu pisarza Poźniaka interessowani o tym wiedzieli, przez niniejszą awizacyą zawiadamia. Dat r. 1820 miesiąca maja 5 dnia.

Jan Szczepanowicz Pisarz Ziemsk. Ptu Oszmian.

Ogłasza się po raz drugi i trzeci.

2. Opieka dworzańska Ptu Wilkomir, skutkiem rezolucyi w Sądzie swym dnia 5 praesentis, na mocy Ukazu Sądu Gł. Litew. Wileń. 2go Departamentu w dniu 15 omienionego miesiąca apryla nastalego, tudzież w rozwiązanie prośb przez JW. Appolinarę z Zabow Hrabinę Pläterowę Starościnę Subodzką przyniesionych, zapadłej, przez trzykrotną awizacyą w Gazecie Kuryera Litew. zamieszczającą się, wzywa JW. Antoniego Setańskiego Sowieтника, Ludwika Radey Stanu Królestwa Polskiego, Filipa Wice Gubernatora Wołyń. i Kazimierza Komandora Maltańskiego Hrabów Pläterow, naznaczonych przez zeszłego Hrabiego Kazimierza Platera Starosty Subodzkiego i pólkownika woysk Pol., testamentem w roku 1819 miesiąca decembra 6 dnia w mieście stołecznym St Petersburgu czynionym, a na dniu 16 januaryi idącego roku do akt Ziem. Wilkomier. wprowadzonym, dłu nieletnich jego synów Władysława i Cezarego Hrabów Pläterow za opiekunów, iżby w dniu 10 następnego miesiąca junii, jako w terminie do inwentacyi funduszu rzeczonych nieletnich, przez członka teyże opieki spełnić się mającey, zakryślonego. Sami osobiście, lub przez umocowanych plenipotentów, jawić się do dóbr Dusiat, w powiecie wilkomierskim położonych, dla objęcia nad majątkami rządow, raczyli. Jesliby zaś odległość miejsca, albo z urzędów wynikające przeszkody, i domowe okoliczności, powierzoney im opieki z należytą troskliwością, jak ustawy Najwyższe, i położona przez zeszłego ufnosć spełniać niedozwalały, wówczas zechcą przez zapisane oświadczenia, jak uczynili JW. Michał Hr. Plater Zyberg b. Wil. vice gubernator, i Józef Komar Prezydent Sądu Gł. Litewsko-

wileńskiego drugiego departamentu, obowiązków opiekuńskich zrzec się, i przed terminem do inwentacyi naznaczonym opiekę o tém zawiadomić. W takowym zdarzeniu dworzańska powiatu wilkomierskiego opieka ze względu, iż zostające bez urzadzenia od kilku miesięcy majątki, tudzież interessa z rozmaitych stosunków aż nadto ważne odłożeniem i bez najmniejszego starania rzuczone, rychłego i czulego zajęcia się potrzebują dla zapobieżenia straty nieletnich, zgodne z prawem i ukazami najwyższemi przedsięwziąć środki zobowiązana zostanie. Roku 1820 maja 5 d.

Zastępca Marszałka i prezydującego w opiece dworzańskiej, graniczny powiatu wilkomiersk. prezydent.

Józef Kozakowski.

Sekretarz Felix Pawłowicz.

2 Wedle Ukazu Jego Imperatorskiej Mości samowładnego całą Rossyą etc. etc. etc.

UUr. Antoniemu i Annie z Bodzianowskich Dziekońskim do zdania rachunku z intrat pobieranych z dworku po zeszłym oycu Marcinie Bodzianowskim w Wilnie na ulicy Wileń. pod N. 706 położonego, i z summ od Zboromirskiego Aro-na Wolfowicza za żyta beczek dwie i cztery ośmiora oraz od tegoż zł. 50, od Budrewiczowej r. sr., 5, od Kazińskiego r. sr. 15 odebranych, Antoniemu Siemaszkowi Chorążemu b. woysk Lit. za kartą 1806 maja 30, o rub. sr. 10, Franciszkowi Uszakowi za kartą 1805 apr. 9 o r. sr. 3 kop. 60, Ignacemu Lutomskiemu za kartą 1807 julii 21 o rub. sr. 12, Benedyktowi Parczewskiemu za kartą 1803 8bra 19 o r. sr. 24, Janowi Tomaszowiczowi debitorowi, a Michałowi Jacewiczowi poręcznikowi 1809 maja 20 o r. sr. 14, Nikodemowi Swirskiemu za kartą 1802 maja 19 o r. sr. 10 kop. 20, Mateuszowi Janczewskiemu za kartą 1802 febr. 18 i julii 30 oraz 1804 8bra 20 o r. sr. 35 kop. 20, Józefowi Liguckiemu za kartą 1807 junii 18 o r. sr. 21, Benedyktowi i Magdalenie Boratyńskim oraz onych sukcesorom za oblięciem r. 1800 apr. 30 o ru. sr. 72, Michałowi i Katarzynie Tomaszewskim za inskrypcyą 1806 26 januaryi o r. sr. 45, Karolinie Wagner debit., Stanisławowi Chomiczewskiemu porucz. woj. ros. o r. sr. 93, Stanisławowi Zaleskiemu za kartą 1807 10 xbra i bitetem 1810 1 febr. o r. sr. 9 kop. 50, oraz drugą kartą 1808 25 aprila o ru. sr. 21, Janowi Jermalowiczowi za kartą 1803 gbra 10 o r. sr. 9, Szymonowi Jermalowiczowi za kartą 1806 maja 17 i junii 3 o r. sr. 6 kop. 45 i poręcznikow onych za porękę w Sądzie Ziem. niższym Wileń. daną w roku 1806 januaryi 11 Gabryelowi i Józefowi Jarmalowiczom o r. s. 34 kop. 5, Gabryelowi, Symonowi i Andrzejowi Jarmalowiczom o r. sr. 20 kop. 10, za kartą w r. 1803 xbra 27, Katarzynie Woytkiewiczowej komornikowej Zm. za kartami 1805 xbra 20 o ru. sr. 9, 1806 xbra 7 o r. sr. 6 kop. 15, Ignacemu Woytkiewiczowi o czer. zł. 150, Michałowi Perkowskiemu za kartą w r. 1811 julii 11 o ru. sr. 63, Marcinowi i Antoniemu Palczewskim za dekretem oczewistym Ziem. Wileń. w r. 1807 febr. 4 zapadłym o r. sr. 517 kop. 12½, Józefowi Palczewskiemu za dekretem oczewistym magistratu miasta Guber. Wilna o czer. zł. 51 i r. sr. 2, debitorom do massy zeszłego Marcina Bodzianowskiego do złożenia summ zawinionych z zaległemi procentami na rzecz

kredytorów, Adamowi Baranowiczowi archiwiszczy deputacyi wywodowej szlacheckiej w stopniu Johana Lewa z nabycia wlewkami karty onemu przez zeszłego Marcina Bodzianowskiego wydanej na zł., 1000 o detrunkę procentów do r. 1813 i mają, jak kwit w r. 1813 marca 13 wydany poświadczają, opłaconych i osobno za kwitem opiekunowi Grabowskiemu w r. 1818 styczni 11 wydanym r. sr. 1 i żonie onego Zofii z Bodzianowskich Baranowiczowej do wyznania wiele od Dziekońskiego odebrała z przywiezionych od Zboromirskiego pieniędzy, które potem opiekunowi Grabowskiemu oddała, Ignacemu Radziukiewiczowi o przyznaniu tylko onemu summy takiej jaka dekretem oświadczym Ziem. Wileń. w r. 1819 styczni 22 zapadłym zasądzoną została bez procentu, gdyż obżał. ani dekretu nie wyjął, pilności nie uczynił, przez inekwitacyą domu nie zajmował, Antoniemu Krasowskiemu i Józefowi Czeczotowi sukcesorom Mikołaja Kudzinowicza poszukującym summy r. sr. 180 i cz. zł. 40 a w samej rzeczy nie więcej mającym jak r. sr. 140 o detrunkę z kapitału wziętych w r. 1815 apr. 27 r. sr. 100 i osobno za rewersem 1815 aprila 30 r. sr. 75 i za rewersem tegoż r. 1815 xbra 6 r. sr. 60, o zwrot przebraney summy, o detrunkę procentu za kwitem w r. 1818 4 febr. opiekunowi Grabowskiemu wydanym. Star. Boruchowi Morduchowi Ettynger, o zwrot bani browarney przez obżał. niewolnie z browaru Bodzianowskich zabranej, o skasowanie niczem niedowiedzionych do takowej bani pretensyi, o zapłatę arędy za takową miedź browarną po pięć r. sr. na miesiąc, a to z powodztwem UUr. Mikołaja Pomarnackiego Sędz. Ziem. Wileń., Michała Grabowskiego Regenta Grań. Wileń. tylko jako opiekunów, a Józefa brata, Antoniny siostry Bodzianowskich, aktorów rzeczy, którzy mienią i referując się do oświadczenia satysfakcyą kredytorom zeszłego Marcina Bodzianowskiego przyspieszającego i w skutek onego dekretu Dyllacyynego w r. 1819, junii 19 zapadłego, wyprzedaż domu zeszłego Bodzianowskiego i dyllacyą copiar. spraw przeznaczającego a po skutecznieniu licytacji pozywają obżał. do złożenia dowodów, za którymi upominacie się summy do oprzyjęcia onych realności, do rozdzielenia też summy obżał. kredytorów realne pretensye mających, a to przed Sąd Ziem. Wileń. na rok i juniowe lub do każdego przypadnienia sprawy.

1820 mca maja 7 dnia Wozny niżej wyrażony zeznawam tym moim relacyynym podanego pozwu kwitem, iż kopii onego z oryginałem zgodnych ośm w sprawie UU. Mikołaja Pomarnackiego Sędzię Ziem. Wileń., Michała Grabowskiego Regenta Granic. Wileń. tylko jako opiekunów, a Józefa brata, Antoniny siostry Bodzianowskich zeszłego Marcina Bodzianowskiego sukcesorów 1szą UUr. Adamowi i Zofii z Bodzianowskich Baranowiczom Młłkóm Archi. deputacyi wywodowej szlacheckiej, 2gą UUr. Antoniemu i Annie z Bodzianowskich Dziekońskim oczewisto w ręce w mieście Wilnie, 3cią Ignacemu Woytkiewiczowi i Katarzynie Woytkiewiczowej na murach w kamienicy na ulicy Tatarskiej sytuowanych, 4tą Marcinowi oycu, Józefowi i Antoniemu synom Palczewskim w kamienicy onych na ulicy Rayskiej w Wilnie leżących. 5tą Ignacemu Radziukiewiczowi, oczewisto w ręce w mieście Wilnie, po Antoniego Krassowskiego i Józefa Czeczota sukcesorów Mikołaja Kudzinowicza do rąk ich plenipotentów Ur. Jana Łopaty Regenta Grań. Wileń. 6tą Star. Boruchowi Morduchowi Ettyngierowi oczewisto w ręce w mieście Wilnie w domu jego na Sto Stefańskięj ulicy sytuowanym. 7mą Ur. Michała

wi Perkowskiemu oczewisto w ręce w mieście Wilnie popodawałem. 8mą po Antoniego Siemaszkę Chor. b. woysk Lit. Franciszka Uszaka, Ignacego, Lutomskiego, Benedykta Parczewskiego, Jana Tomaszewicza, Michała Jacewicza, Nikodema Swirskiego, Mateusza Janczewskiego, Józefa Liguckiego, Benedykta i Magdaleny Boratyńskich, Michała i Katarzyny Tomaszewskich, Karolinę Wagner, Stanisława Chomiczewskiego Chor. woysk Ross., Stanisława Zaleskiego, Jana, Szymona, Gabryela, Józefa i Andrzeja Jarmolowiczów jako nieosiadłych i z pobytu mieszkań niewiadomych do izby Sądowej przybiłem i do Kurjera Gazety Litewskiej podałem, oraz o terminie stawiania przed Sądem Ziem. Wileń. oznaymiłem i opowiedziałem.

Tomasz Czerwikowski Wozny Pittu Wileń.
Takowy, pozw że wolno drukować poświadczam
Ludwik Wollowicz Sędzia Ziem. Wileń.

2. Sąd taxatorsko-exdywizorski w majątku Laskich nazwanym Wysoki Dwór w powiecie trockim sytuowanym ustanowiony, wzywa wszystkich interessowanych do przysłuchania oczewistego dekretu od dnia 13 idącego roku i miesiąca niechybnie i niezawodnie promulgować się mającego w miejscu iurydykcyi, w klasztorze JXX. Dominikanów Wysoke Dworskich. Dat roku 1820 miesiąca maja 9 dnia.

Józef Xę Giedroye Sędzia Ziemski Wileński
Prezyd. Exdywiz.

Alexander Bukaty Prezyd. Grodz. Pittu Oszmiansk. Exdywizor.

Franciszek Skurewicz Grodz. Wilkomierski i Exdywiz. Sędzia.

3. Sąd Magistratu Wileń. w spełnienie Ukazu Sądu Gł. Litew. Wil. z Wremiennego Depart. przy przedaniu z publiczney licytacji domu w mieście Wilnie po kupcu Leonardzie Jocherze pozostalego, pod N. 198 położenie mającego, zapisał dnia 26 apryla 1820 roku rezolucyą, jaką między innym poruczył kancelaryi poniżej przez Gazetę Kurjera Lit. trzykrotnie zaawizować, aby JWW. i WW. Jchmość kredytorowie, którzy na tej kamienicy lokacyą z dekretu Exdywizorskiego mieli, dla odebrania pieniędzy w proporcyi summy sądownych a powyżey pęzwanej rezolucyą poszczególnionych do kancelaryi Miasta Wilna jawili się. Skutkiem czego też kancelaryja przez niniejsze ogłoszenie wzywa JWW. i WW. Jchmość kredytorów, którzy lokacyą na kamienicy Jocherowskiej z dekretu Exdywizor. dotąd mieli a jeszcze sched swoich nieprzyjęli, ażeby z dowodami swej należności, sami przez się lub przez umocowanych dla przyjęcia pieniędzy i z odebrania zakwitowania, do kancelaryi Magistratu Wileń. przybywali. Roku 1820 miesiąca maja 3 dnia.

Miasta Wilna Regent Ignacy Misiewicz.

3. Obwieszcza się niniejszem wszystkim Tatarom, mieszkającym w tutejszey gubernii, iżby od dnia niniejszego ogłoszenia, nieodmiennie stawili się w przeciagu 6ciu miesięcy, do miejscowych powiatowych Marszałków z dowodami, iakie mają, swojego pochodzenia, i z świadectwami od miejscowej ziemskiej lub miejskiej policyi, o terazniejszym swym rodzaju życia i czym zajmują się: gdyż po upłynieniu tego terminu, takowe dowody, przyjęte od nich nie będą. Dnia 30 apryla 1820 roku. Vice-Gubernator Piotr Horn.

2. Wyjeżdża za granicę wileński pierwszy gildy kupiec Salomon Heiman za własnymi interesami z żoną swoją Heleną Leiboszyówną i lokajem Janem Grygielewiczem, do różnych miast królestwa Pruskiego, przez królestwo Polskie, na miesiąc sześć.

3. Wyjeżdżają za granicę do Prus, kowieńskiego powiatu obywatela starozakonni, Lewin Szymchowicz Berzański, z Izraelem Zelmanowiczem, i furmanem Leybą Wigderowiczem, na miesiąc dziesięć za interessami własnymi.

Wilno dnia 14 Maja v. s. 1820 roku.

Ogłasza się po raz drugi i trzeci.

3. Izba Skarbowa Grodzieńska uskuteczniając przepisanie JW. Litewskiego Wojennego Gubernatora i Kawalera Rzymskiego Korsakowa, wypuszcza z publiczney licytacji w trzyletnią arędowną dzierżawę od dnia 24 czerwca majątność Woyniechowszczyznę, w Pcie Grodzień. położoną, do dziedzictwa Hrabiego Jundzitty należącą, a na mocy prawa zastawnego zeszłego JW. Jeneratowi de Łascy służącego, jak niemniej uczynionego przezeń dla Inwalidów Rosyjskich daru, do administracyi Skarbowey przypadłą, dla tego naznaczywszy do licytacji termin: pierwszy 15, drugi 18, trzeci i ostateczny 21 dnia miesiąca czerwca, wzywa aby życzący wziąć pomienioną majątność w dzierżawę, raczyli stawić się do tej Izby z dostatecznemi parękami. Majętność ta w gruntach dobrych położona, ma dymow włościańskich sto, stan oney, równie jak i dochody, okazano będą w inwentarzu niedawno sporządzonym, a zawsze gotowym do okazania chcącym przystąpić do licytacji.

Sowietnik Antoni Symonolewicz.

Bernard Kudorowski Sekr. Guber.

5. Moteusz Siesicki Prezydent, Onufry Klimowicz, Bogusław Mikulicz, Ambroży Kozielec Sędziowie, Jan Zagalowiec Pisarz Ziemscy, Józef Kosakowski Prezydent, Justyn Mikulicz, Antoni Kopanski Sędziowie i Urzędnicy Pttu Witkomirskiego.

Oznajmujemy tym naszym obwieszczeniem listem, iż dekretem remissyjnym w r. 1811 febr. 7 dnia w sądzie Ziemskim Witkomirskim zapadłym exdywizyją majątku Puczan w Powiecie Witkomir. położonego, na rzecz wierzycieli zeszłego Józefa Kontowta assessora Sądu N. Ziem. Witkomir. zadeterminowano. Wskład którego dekretu Sąd exdywizorski w komplecie zebrany, dekretem odkładającym, w roku 1814 julii 16 dnia w majątku Puczanach, zapromulgowanym, komportacją na wszystkich wierzycielach, i pretensorach dopełnić, oraz pomiar zaskutecznie zadeterminował. Jakkolwiek sąd exdywizorski, chociaż z powodu czynionych układów między kredytorem i pretensorem, za dobrowolną zgodą nie był wyprowadzonym, wszakże gdy dopiero wierzyciele zeszłego Józefa Kontowta assessora sądu N. Ziem. Witkomir. satysfakcyi zażądali, przeto my urzędniczy obwieszczamy, iż w komplecie prawnym, w objęciu wypełnienia remissy Sądu Ziemskiego Witkomir. w roku. 1811. febr. 7 dnia nastaley, do majątku Puczan w Powiecie Witkomir. w parafii Dzielawskiej położonego, za niedziel 4 od daty podającego się obwieszczenia to jest w roku teraz bieżącym maja 18 dnia zjedziemy, ażeby z tymi kredytorem i pretensorem dla przyjęcia satysfakcyi stawali, stosownie prawideł remissy pod upadkiem stosunków zastrzegamy.

Roku 1820 maja 21 dnia Woźny niżej na podpisie wyrażony świadczę, iż kopie niniejszego obwieszczenia z nakazu urzędników jedną WW. JPanom Julianowi assessorowi Sądu N. Ziem. Witkomir. Jakubowi regentowi deputacyi wywodowej Lit. Wileń. Bernardowi i Józefowi braciom Kontowtom, Antoniemu i Antoninie Zylin-skim Chor. b. w. Pol. Adamowi i Elifrozynie z Kontowtow Szymkowiczom regentom granicz.

Pttu Kowieńskiego, Cyryli z Raczkow Kontowto- wey assessorowej Sądu N. Ziem. Witkomir. oczę- wisto w majątku Puczanach oraz JW WJPanom Józefowi Kosakowskiemu Prezydentowi Sądu Granicz. appell. Witkomir. Ignacemu Michałow- skiemu Rotmistrzowi Rzeczyckiemu, Onufremu Brzezińskiemu R. Witkomir. tudzież dalszym pre- tensorom i kredytorom podałem, i o terminie zja- zdu sądu exdywizorskiego za niedziel cztery od daty podającego się obwieszczenia zawiadomiłem.

Tadeusz Skinder Woźny Powiatu Witkomir.

Roku 1820 miesiąca maja 4 dnia przed akta- mi Grodzkimi Pttu Witkomirskiego stawiając obecnie Woźny wgórze podpisany kwit podanego obwieszczenia urzędownie zeznał.

Grodzki Witkomirski Pisarz Butaff.

Takowe obwieszczenie w dacie powyższej wakta niniejszego sądu wprowadzone do awizacyi Kuryera Litewskiego umieścić dozwala się.

Grodzki Witkomirski Pisarz Butaff.

3. Excerpt oświadczenia z protokołu potocz- nego Grodz. Pttu Wileń. w dacie niżej wyra- żoney zapisanego et eorundem pod pieczęcią urzę- dową Grodzką Wileń. jest wydan.

Roku 1820 miesiąca aprila 30 dnia przed ak- tami Grodzkimi Pttu Wileń. stawiając obecnie WJPan Symon Siemaszko adwokat subssell. Wileń. oświadczenie poniższe wpisać do protokołu podał tak pisane: oświadczenie imieniem WJP. Jerzego Juszkiewicza czyni się z następney oko- liczności; żalcy z mocy zapisanego na obligu od WJP. Kajetana Jacuńskiego porucz. Pttu Trockiego WJP. Protowi Maciejewskiemu, Mar- szalkowiczowi Pttu Trockiego na sumę zł. pol. 4,000 w roku 1819 mca aprila 23 dnia wyda- nym przelewem, obligu takowego i summy nim obję- tey stawszy się aktorem, nim przez układ dobro- wolny lub drogą procesu summy nie raz pomie- nioney od WJP. Jacuńskiego nie odbierze, tym- czasowie tak W. Jacuńskiego, aby o takową sum- mę z W. Protelem Maciejewskim, jako też W. Maciejewskiego, aby o nią z W. Jacuńskim ża- dnego układu nie robili ostrzegając, obok tego zapowiada, że wszelkie o sumę za obligiem żał. przelanym czyjekolwiek tak z W. Maciejewskim jako też z W. Jacuńskim układy, żadnego walo- ru i znaczenia mieć nie mogą, dla tego przeto żał. wszystkich o tém zawiadamiając niniejsze w aktach zapisuje oświadczenia. Utego oświadczenia podpis w protokule taki Symon Siemaszko Adw. S. Wileń. Correctum Grodz. Pttu Wileń. Regent Józef Bohusz.

Roku 1820 mca maja 3 dnia takowe oświad- czenie może redakcyja do gazet Kuryera Litew- skiego umieścić poświadczam.

Michał Sawicki Prezydent Grodz. Wileń.

3 WEDLE UKAZU JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Sawowładnającego Całą Rosyją etc. etc. etc.

Urodz. Karolinie Wysockiej i Anieli Jastrzemb- skiej sługom donataryusza ś. p. Józefa Gzowskie- go Podozaszego, Tekli z Minkiewiczów Kozło- wskiej Chor. b. w. pols. successora zeszłego Win- centego Minkiewicza B. M. W., Stefanowi Sokol- nikowi Adw., Michałowi Krupskiemu, nieletniemu Golejewskiemu pod assystencyą opiekunów i dal- szym wszystkim debitorom zeszłego Podozaszego Gzowskiego; niemniej Ignacemu Emmanuelowi Kamerjunkturowi Jego Imperatorskiej Mości, Mi-

i Romanowi braciom Lachnickim, sukcesorom zeszłego Antoniego Dyzmasa Lachnickiego b. Marsz. Wileń. Exekutora testamentu zeszłego Podczaszego Gzowskiego, oraz Gasprowi Romanowiczowi utrzymującemu majątek ruchomy Podczasz. Gzowskiego i dalszym kredytorom, debitorom i pretensorom do masy funduszu zeszłego Józefa Hilarego Gzowskiego, pozew loco peragendae executionis i przypozew przed Sąd Ziem. Ptu Troc. na kadencją juniową sądzić się mającą, z powództwa W. Hieronima Gzowskiego b. Prezyd. Grodz. Lidz. wynosi się w referencyi do uprzednich żalob, dowodów i dekretów a mianowicie oto: iż obzał. jedni ścieląc pretensyą do funduszu zeszłego Gzowskiego Podczasz. Wył. drudzy zawinając do masy tegoż funduszu, a narazcie utrzymując papiery zeszłego Podczasz. Gzowskiego, które tak masę funduszu wyświecić, jako też niesłusznie pretensye od stosunków oddalić będą zdolne, na skutek remissy Sądu Głgo Lit. Wileń. 2go Depart. w r. 1812 febr. 26 dnia zakreconey, Sąd Ziem. Ptu Trgo w r. 1819 xbra 1 d. zapadłego do tegoż sądu przez żał. tak przez poszczególne pozwy, jako też edyktałny w Kuryerze Lit. umieszczony adcytowani, w r. b. 1820 febr. 25 d. mieli się niesfannie i w tym porządku z obzał. nastąpiła kondemnata z zastrzeżeniem spełnienia pod d. 1 junii b. roku komportacyi papierów i dowodów masę funduszu zeszłego Podczasz. Gzowskiego wyświecających, tak stawających w rozprawie, jako też niestawających pod winami sprzeciwieństwa, oddzielnie obzał. Romanowicz mając u siebie zlokowaną ruchomość zeszłego Gzowskiego i będąc obowiązany do usprawiedliwienia jaki obrót tą ruchomości wzięła, gdy do rozprawy jednoczasowej konieczne jest potrzebnym, przeto żalcy w odwołaniu się do uprzednich żalob i dekretów pozyna wszystkich obżłch zakładając prośby, nakazanie warowania activitatem loci standi solutione na zapadłą kondemnata o spełnienie skutkow nastąłych dekretów, o zaskuteoznienie prośb pierwszemi żalobami objętych; oraz powrótu wydatkow prawnych.

Roku 1820 mca maja 3 d. woźny niżej wyrażony świadcze: iż kopie tego pozwu z autentykem zgodne w sprawie WJP. Hieronima Gzowskiego b. Prezyd. Grodz. Lidz., WW. JPP. Tekli z Minkiewiczów Kozłowskiej Chor. b. w. pol. Ignacemu Emmanuelowi Kamerjunkturwi Jego Imperatorskiej Mości, Michałowi i Romanowi braciom Lachnickim, sukcesorom zeszłego Antoniego Dyzmasa Lachnickiego b. Marsz. Wileń. exekutora testamentu zeszłego Podczasz. Gzowskiego, Gasprowi Romanowiczowi Asses. Sądu Głgo Lit. Wileń. 2go Depart. oczewiście w ręce w mieście Wilnie każdemu poudzielnie we własnych ich mieszkaniach przed Sąd Ziem. Ptu Trgo na kadencją juniową popodawałem, a zaś jedną kopią po Karoline Wysocką, Aniela Jastrzębską sługi donataryusza s. p. Józefa Gzowskiego, Stefana Sokolnika Adw. Michała Krupskiego oraz nieletniego Józefa Golejewskiego pod asystencyą opiekunów jako po nieosiadłych do drzwi sądowych przybiłem. Mikołaj Tyszkiewicz Woźny Ptu Troc.

Roku 1820 mca maja 3 dnia, przed aktami grodzkiemi Ptu Wileń. stawając obecnie woźny wyżej wyrażony relacją niniejszego pozwu zeznał. Przyjąłem Józef Towiański Grodz. Wileń. Regent.

Takowy Pozew wolno do Kuryera Lit. umieścić świadcze Karol Romanowicz Sędzia Grodz. Ptu Wileń.

3. Administracya szpitala Starozakonnego ogłasza: iż w dniach 11 i ostatecznym 18 terażniejszego mca maja, będą odbywać się w domu szpitalnym na ulicy Szpitalney położenie mającym targi, na dostarczenie dla chorych i służących szpitala, wszelkich w ogólności produktów, i koszerne go mięsa, życzący zatem wziąć one artykuły, mają jawić się na pomienione terminu z przyswoitą kaucyą, wynoszącą miesięczną proporcją przeciwko mający się pozostać z licytacji summie. Dan roku 1820 mca maja 6 dnia.

Sincho Trotzky.
Hertz Jsersohn.

3. Excerpt oświadczenia z protokołu potoczne go ziemskiego ptu wileńskiego w dacie niżej wyrażoney zapisanego et corundem pod pieczęcią urzędową ziemsk. ptu wileńskiego stronie jest wydan.

Roku 1820 miesiąca maja 4 dnia. Stanawszy obecnie przed aktami ziemsk. ptu wileńskiego JP. Antoni Stankiewicz oświadczenie w imieniu swém i oycy swego Adama Stankiewicza Rotm. Brasławsk. na JP. Michała Burego odstawnego poręcz. woysk rossyjskich w następney treści podaje: iż dekretem Sądu Głgo Lit. wileńsk. 2go departamentu sprawa z instancyi żalł. dellatora z obzałłmi Buremi względem wybicia onego z zastawney possessyi ze wsi Winciszek do folwarku Zytomont w ptocie zawileyskim należney, który niewypłaciwszy summy zastawney i oney sądzoney w ziemstwie zawileysk. z expensem 2,500 rubli srebr. z wyż. rzeczoney possessyi wybił, która ta sprawa dopiero w departamencie pierwszym o wybicie agituje się, w skutek czego odpowiedzialność cała prócz dla wielu innych obzał. Burego kredytorów i zastawników jest uległą jeszcze na tymże folwarku Zytomontach a za podatki skarbowe kaucya dana jeszcze i dopiero pod zaprzeczeniem skarbu zostaje, przeto przy referencyi w całku do zaszłego procederu aby uległy rzeczony folwark Zytomonty i jego części do odpowiedzi, nikt o przedaż, zastawę, arędę i w żadne układy z obzałł. Burem niewchodził uwiadamiając w powszechności wszystkich a poszczególnie każdego aż do ukończenia w zupełności rozwiniętego procederu, inaczej bowiem każdy stąd wynikłą szkodę sobie przypisze, w dowód czego podpisuję się. U tego oświadczenia podpis w protokule jest taki

Antoni Stankiewicz.

Zgodziłem Jan Zienkiewicz Wileńs. Ziem. Rejent. Ze takowe oświadczenie do druku przyjęte bydy może Sąd Ziemski Wileński zaświadcza:

Urban Jazdowski Prezydent Ziemski Wileński i kawaler.

3 Od Litewsko-Wileńskiego gubernialnego Rządu podaje się do wiadomości, że kaukazki gubernialny Rząd mając niedostatek oficyalistów do kancelaryow wzywa ztąd zdalnych znających kancelarzyski porządek i dobrej konduity ludzi, z atestatami nieposzlakowanemi tych mieysc, gdzie tu służyli, i nie wyższy nad kolleskich Sekr. rangi; z uręczeniem, iż ztąd do kaukazkiej gubernii wydadzą się progonne pieniądze, że za przyjazd do tej gubernii odbiorą rangi, a po wysłużeniu tam trzech lat też rangi podwyższone zostaną, że mieć będą przyzwoitą gażę i niepłatne kwatery. A zatem życzący tam służyć zechcą adressować do wileńskiego gubernialnego Rządu lub prosto z dołączeniem atestatow do Rządu kaukazkiego. Dat w Wilnie 1820 roku maia 7 dnia.

Sowietnik Wincenty Ławrynowicz.

Sekretarz Kazimierz Nowicki.

Józef Nowicki Naczelnik Stołu Tytul. Sow.

3. W domu Michela naprzeciw Ratusza, w sklepie Anastazego Popucałowy Greka, znajdują się nowe towary, jakoto: nayprzednieysze dywany tureckie towary różney wielkości; angielskie perkale; pończochy angielskie; i chustki na szyję w różnych gatunkach i kolorach, i t. d.

3 Niżej podpisany, ma honor uwiadomić czytającą publiczność, iż, pomimo ogłoszenia gazet warszawskich i prospektu na pismo peryodyczne pod tytułem Izys Polska, o możności prenumerowania u mnie na to pismo; gdy pisma zagraniczne peryodyczne prenumerują się tylko przez pośrednictwo Głównego Pocztamtu Litewskiego, który jeszcze na pomienione dzieło prenumeraty nie ogłosił; dla tych tylko, którzy w Wilnie pismo to prenumerować i odbierać zechcą, prenumeratę przyjmuję w ciągarni mojej w domu klinicznym Cesarzkiego Uniwersytetu Wileń. na ulicy Wielkiej, cena exemplarza rubli sr. jedynastcie. Przesyłaniem zaś do różnych mieysc pocztą zatrudnić się nie mogę.

Moritz.